

СЕКЦІЯ 6. УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

Управління якістю роботи закладу охорони здоров'я

Людмила Шугалей

студентки групи УЗОЗ-21дист.,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: ShuhaleiLM@krok.edu.ua

Оксана Кириченко

Науковий керівник:

доктор економічних наук, доцент кафедри управлінських технологій

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,

ORCID: 0000-0001-5244-8323

Сучасний підхід до планування діяльності та покращення якості надання медичної допомоги спрямований на забезпечення контролю та результативності функціонування закладів та заснований на доказовій медицині, застосування результатів клінічних досліджень як базису клінічної інформації.

Відповідно до досвіду найкращих світових практик, доказова медицина та її засади дають можливість убезпечити пацієнтів в процесі надання медичної допомоги та забезпечити отримання кращих результатів надання медичної допомоги, а також забезпечують раціональність витрат в наданні медичних послуг та застосуванні медичних технологій та обладнання [1]. Тому сучасна медицина ставить вимоги до лікарів використовувати докази, а до хворих надавати максимум інформації під час надання медичної допомоги. Сьогодні доцільною є Загальнодержавна програма адаптації. Зазначимо, що в відповідності до адаптації законодавства України до норм Європейського Союзу передбачено гармонізацію національної системи стандартизації за Європейськими нормами. На даний час стандартизація закладів охорони здоров'я впроваджується із розробкою та введенням в діяльність закладу клінічних настанов (КН), що є рекомендаціями та клінічних протоколів, а також здійсненням гармонізування існуючих стандартів наданням медичної допомоги (СМД) із міжнародною системою стандартизації [2].

При чому, основою стандартів надання медичної допомоги є науково доведена неефективність та безпека медичних маніпуляцій, що отримана в здійсненні клініко-епідеміологічних досліджень із застосуванням єдиної методики тобто доказова медицина або ж дані, щодо кращих медичних практик. Методологічною основою роботи в сфері стандартизування медичної діяльності є сучасні наукові підходи а також розроблення та адаптування нормативних документів в медичній сфері.

В сучасних умовах методологічною основою для розробки клінічних настанов є «Посібник для розробників клінічних рекомендацій/медичних стандартів» який підготовлено та видано провідними експертами замовлення

МОЗ України в межах реалізації міжнародного проекту TACIS (Technical Assistance for the Commonwealth of Independent States) [3].

Розроблення клінічних настанов є довготривалим та дорогим проектом, тому відповідно для функціонування закладів охорони здоров'я доцільним є перейняття, адаптація кращих медичних практик напрацьованих медичними фахівцями провідних країн світу та провідних наукових центрах таких як Міжнародна мережа з розроблення КН (Guidelines International Network — G-I-N), (U.S. National Guideline Clearinghouse) та інші [4]. Тому для країн які не мають можливостей для активної розбудови власних структур з розроблення клінічних настанов доцільним є адаптація існуючих та напрацьованих у світі клінічних настанов до особливостей національних медичних систем [4, 5]. Відповідно Україна наразі також іде шляхом адаптації провідних клінічних настанов. Для адаптації клінічних протоколів та клінічних настанов вже існують певні умови створені завдяки активній співпраці з провідними світовими партнерами.

На практиці, впровадження в діяльність медичних закладів клінічних настанов здійснюється на двох основних рівнях на державному рівні та на регіональному рівні. При цьому на кожному з цих рівнів окрім клінічних настанов застосовуються також інші документи, що регулюють медичну практику. Як свідчать краще світові практики стандарти та протоколи потрібно розробляти саме на засадах клінічних настанов оскільки вони є основою доказовою медицини та підтверджені тривалим та ефективним досвідом застосування. Це є основоположним принципом формування документації в медичній сфері. Таким чином, затвердження і впровадження клінічних настанов на державному рівні дає можливість сформувати систему медичної документації з переліком інших документів обов'язкових для її функціонування на сучасному техніко-технологічному рівні. До таких документів можна віднести уніфікований медичний протокол клінічної допомоги (УКПМД), локальний протокол медичної допомоги (ЛПМД), а також клінічні маршрути пацієнта.

Впровадження сучасних медичних документів, що регулюють надання медичної допомоги може здійснюватися двома основними шляхами. За першим шляхом яких є найбільш традиційним: застосовуються КН на їх основі формується СМД та УКМД, далі на їх основі формуються ЛПМД та маршрут пацієнта. За другим шляхом який визначають як прямий, на основі КН формується УКПМД та потім розробляються ЛМППМ, а на їх основі маршрути пацієнта. Система охорони здоров'я кожної країни має свої особливості та відмінності, а тому і формування внутрішніх стандартів функціонування та надання медичної допомоги може відбуватися за різними підходами. Це пов'язано в першу чергу з специфічними функціями медичних систем та необхідністю врахування національних особливостей.

Ключові слова: управління; управлінські технології; механізми управління.

Список використаних джерел

1. Алькема В. Г., Сумець О. М., Кириченко О. С. *Менеджмент закладу охорони здоров'я: навчальний посібник*. К. : ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2021. 323 с.
2. Гладун З. *Зміст та особливості адміністративно-правових відносин у сфері охорони здоров'я населення*. *Право України*. 2013. № 10. С. 241-249.
3. Корнійчук О. *Інноваційні складові розвитку системи охорони здоров'я*. *Економіст*. 2015. № 1. С. 22-24.
4. Клочко О.В. *Формування нових підходів до розробки стратегії використання людського потенціалу в закладах охорони здоров'я*. *Вісник Київського інституту бізнесу та технологій*. 2017. № 2. С. 41-44.
5. Федулова Л.І. *Науково-технологічний розвиток сфери охорони здоров'я України в контексті інтеграційних викликів*. *Економічний часопис – XXI*. 2014. № 5/6. С. 37-41.